

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: De Christnes Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "De Christnes Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_734-txt-shoot-idm99.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De Christnes Aand.

- 1 **S**over Du? hvor kan Du sove,
Christenhedens Folke-Aand!
Lade gaae for Vind og Vove
Værket af Guds Høirehaand:
Herrens Folk med Himlens Farve,
Født til Jordens Kreds at arve!
- 2 I den dorske Morgen-Svale,
Efter *Fastens* Fruedag,
Alle Aander laae i Dvale,
Kroppen kun var Sjælens Sag,
Selv af Kæmpers Aand i *Norden*
Saaes kun Spor, ei Daad paa Jorden!
- 3 Da var Du dog tidlig oppe,
Vakde med dit Bjarkemaal,
Midt imellem dovne Kroppe,
Ham, som trodsed Band og Baal:
Dødning-Skjald om Livets Seire,
Mærkesmand i Lysets Leire!
- 4 150Imod *Keiseren* og *Paven*:
Kroppens Ret og Mørkets Magt,
Satte Du en Munk med Staven,
Gik med Gaasefjer i Pagt,
Gjorde med en Røst i Ørke
Skuel imellem *Lys* og *Mørke!*
- 5 Lysets Børn da græd af Glæde,
Alle Morgen-Stjerner sang,
Maanen sprang til Ny fra Næde,
Solen standsede sin Gang,
For at see paa Konge-Slaget,
Cananiter-Nederlaget!
- 6 Nu er alle Aander oppe,
Tone Flag og blanke Skjold,
Hilse paa forvovne Kroppe
Kun med Blæsten vinterkold,
Støde, hver for sine Runer,
Sine Rette, i Basuner!
- 7 *Folke-Aand* er Tidens Løsen,
Frihed er dens Herre-Krav,
Fra *Olympen* op til *Mjæsen*:
Frihed for sin Røst og Stav,
Frihed til, paa egen Fare,
I sit Folk sig at forklare!
- 8 Sover Du? hvor kan Du sove,
Christenhedens Folke-Aand!
Tør kun Du ei Kampen vove
For Din Ret fra Hedenold?
Du, som saaed *Lys* i Vange!
Est nu Du for *Klarhed* bange?
- 9 151Skal nu *Keiseren* og *Paven*,
Selv i Helved, trodse paa,
Du et Folk har kun i Graven:

- Israel* med Læber blaa;
Havde kun af *deres* Naade
Navn for rundt om Land at raade?
- 10 Skal det som en *Dæmesage*,
Som en østlig *Gylfe-Leg*,
Som en Jødeløgn af *Brage*,
Luftes ud paa Lysets Vei;
At *Guds Søn* et Folk sig kjøbde,
Som med *Sandheds Aand* Han døbde!
- 11 Folket af al Jordens Stammer,
Med al Verdens Tungemaal,
Christnet under Pindse-Flammer,
Luttret gennem Helved-Baal;
Folket, født af Morgen-Røden,
Skal i Mulm det friste Døden!
- 12 Kongen i de høie Sale,
Som forsmaaer alt Jordens Guld,
Dyr paa Bjerg og Ax i Dale,
Men ei Hjerterum af Muld;
Tør ei Han, paa egen Fare,
I sin Aand sit Folk forklare!
- 13 Han, hvis Ordsprog er en Hammer,
Som kan knuse *File-Fjeld*,
Han, hvis Sendebud er Flammer,
Som gjør lyst selv midt i *Hel*,
Vil Han al sin Roes berøves,
Reent fordunkles, overdøves!
- 14 152Stille Støv! gak ei irette
Med din Frelser og Hans Aand!
Lign ei ved en Folke-Vætte
Kjærlighedens Høirehaand!
Uden Stoi, i Stilheds Leire,
Aanden med *Guds Fred* vil seire!
- 15 Lad kun alle Vætter larme,
Klare sig i Speil af lis!
Fader-Røsten aander Varme,
Toner for det *Paradis*,
Som kun, naar det mildt forsvares,
I Guds Ansigts Lys forklares!
- 16 Hvor de Læber sig bevæge,
Som bevare Sandheds Ord,
Vække de og vederkvæge
Hvad i Dvale sank paa Jord,
Men ei Ham, som aldrig slummer,
Som, kun naar Han vil, forstummer!
- 17 Hvor det Folke-Hjerte banker,
Som har Lyst til *evig* Fred,
Der oprinde lyse Tanker,
Som Guds Aand sig kjender ved,
Fred der skjænkes, *Frihed* kjøbes
Til med *Vand og Aand* at døbes!
- 18 Der i *Herrens* Navn det toner
Til de Vældige paa Jord:
Har I kiære eders Kroner,
Giver *fri* da *Aand og Ord*!
Med sit Ord da *Æres-Aanden*
Lænkebinder *Oprørs-Haanden*!

- 19 153Saa fra immergrønne Skove,
Kæmpers Gudhjem høit i Nord,
Over Tidens blanke Vove,
Toner det som Fugle-Chor,
Om den Frist, som *Odin* finder,
Om det Baand, som *Ulven* binder!
- 20 Frygter I for *mine* Domme,
Agter I paa *mine* Ord,
Skatter I den Rosensblomme,
Som i Paradiset groer;
Lad mig fri for eders Throne
Vandre med min *Torne*-Krone!
- 21 Hvis mig lysted Magt og *Ære*,
Efter denne Verdens Skik,
Tog med Himlens Engle-Hære
Jeg dem i et Øieblik;
Men min Hu staaer kun til Freden,
Derfor stik jert Sværd i Skeden!
- 22 Lad dem bande og velsigne
Verdens Frelser, hvem der vil!
Immer jeg mig selv maa ligne,
Blev og tidlig vant dertil,
Midt imellem *Skam* og *Ære*
Taalig Verdens Synd at bære!
- 23 *Falskhed* er min Fjendes Moder,
Hykleri er hendes Lyst,
Aldrig den jeg kalder Broder,
Som har diet hendes Bryst;
Fæstes hun *for mig* til Amme,
Værst jeg gjøres da tilskamme!
- 24 154*Sandhed* er mit Navn i *Himlen*,
Naade er mit Navn paa *Jord*,
Kiendes kun derpaa i *Vrimlen*,
Lys og Fred gaae i dets Spor;
Naade Ingen kan paanødes,
Svøbt i *Trudsler* den forødes!
- 25 Hvor man ynder mig til Hove,
Finder tryg, hvem jeg staaer bi,
Bort med alle *Straffelove*
Mod *Vantro* og *Kiætteri*!
"Gabestok og Helligbrøde"
De gjør *Zions Veie* øde!
- 26 Ingen tænke, *Haand* kan bygge
Mig et Huus at holdes i!
Huset favner kun min Skygge,
Selv gaaer *Fængslet* jeg forbi,
Hen, hvor *frit* med sine Hamre
Aand mig bygger *Hjerte-Kamre*!
- 27 Hvor man taale vil den Tone,
Taale, jeg gaaer ind og ud,
Som en *Drot* med *Torne*-Krone,
Som en *Beiler* til sin Brud;
Straaler Borg, som Engle bygge,
Saaes Fred og høstes Lykke!
- 28 Hvor det Ord, paa *Herrens* Vegne,
Staaer ei blot som Sort paa Hvidt,
Men, som Fugl fra *Stjerner*s Egne,
Svinger sig mod *Himlen* frit,

Smilende ad Grøft og Gjærde,
Der er "*Christnes Aand*" paa Færde!

29 155Der er *Aanden*, som kan samle
Folket fra de fire Veir,
I Guds Huus fornye det Gamle:
Lysets *Glands* og Livets *Seir*,
Himlens *Glød* paa hver en Tunge,
Som "*Halleluja*" vil sjunge!

30 Og hvor *Naadens Aand* sig hæver,
Alle lyse Aanders Hær
I Hans Følge yndig svæver,
Skyde Straaler fjern og nær,
Vidne høit med klare Stemmer
For *det* Dunkle, Dybet gemmer!

31 Naadens Dyb i Frelser-Barmen,
Hvor al Verdens Synd nedsank,
Smelted ud sit Lys i Varmen,
Har ei Overflade blank;
Salig, hvo som troer iblinde:
Salighed er der at finde!

32 Dette Dyb, som Kløgt ei maaler,
Men kun Daarskab byder Trods,
Dunkelhed med Krands af *Straaler*
Kaldes maa hos Gud og os,
Kaldes lydt af Engle milde
Troens *Grund* og Lysets *Kilde*!

33 Han, som ene det randsager:
Naadens Aand i Guddoms-Stand,
Af det dunkle Dyb opdrager
Klarlig baade *Vin* og *Vand*!
Troen jubler, hvor den findes,
Dunkelt den sin Fødsel mindes!

34 156Da med *Kiærlighed* gjenfødes
Evighedens Lyshav brat,
Hjertet liflig gjennemglødes,
Føler, klar er Himlens Nat,
Er det Lyshav, som skal føde
Jordens klare Morgenrøde!

N. F. S. Grundtvig.
